„Gazeta-Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po połud ', z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Ner. 35. Poniedziałek 11. Lutego 1867. Rok wydania 57.

Część urzędowa.

Zapis fundacyjny.

§. 1. Mieszkańcy powiatu Radymieńskiego chcąc dać dowód widomy radośnych swych uczuć z powodu mianowania przez Najjaśniejszego Pana, Jego Excelencyi Agenora Hrabi Gołuchowskiego c. k. Namiestnikiem Galicyi poczynili składki dobrowolne w gotowiźnie w celu utworzenia stypendyum imienia Hrabi Gołuchowskiego.

§. 2. Za ogólną sumę tychże składek zakupiono obligacyę indemnizacyjną z dnia 1. listopada 1853 r. Nr. 21.144 na kwotę nominalną 1000 złr. w mon. konw. których odsetki wynoszą rocznie 50 złr. m. k.

§. 3. By uwiecznić pamięć obecnej chwili manifestującej się u całej ludności powiatu objawami szczerej wdzięczności i lojalności dla najmiłościwiej nam panującego Monarchy Najjaśniejszego Cesarza i Pana Franciszka Józefa I. oraz by przypomnieć najdalszej nawet potomności cześć i uwielbienie ludności dla Męża, któren z przywiązania do tronu i swego rodzinnego kraju przyjął na się trudy wysokiego swego urzędu, postanawiam w myśl moich mocodawców ażeby powyższe 1000 złr. mon. konw. w obligacyach stosownie winkulować się mających, stanowiły po wieczne czasy kapitał fundacyjny, którego odsetki, t. j. 50 złr. mon. konw. rocznie udzielane będą jako stypendyum jednemu uczniowi uczęszczającemu do wyższych szkół w Galicyi lub W. ks. Krakowskiem po ukończeniu nauk w którejkolwiek szkółce ludowej powiatu Radymieńskiego w następnym §. wyrażonej.

§. 4. Szkoły ludowe których ukończenie uprawnia do pobierania tego stypendyum są,

szkoły trywialne: w Radymnie, Ostrowie, Wietlinie, Laszkach, Duńkowicach, Nienowicach, Stubnie, i w Sośnicy.

§. 5. Pod wyższemi szkołami mają się rozumieć w miarę teraźniejszego urządzenia szkół: czwarta klasa normalna, szkoły realne, gimnazyum, szkoła gospodarcza, szkoła weterynaryi, lub inne z czasem w życie wejść mogące szkoły, które najmniej poprzedniego ukończenia szkoły tak zwanej trywialnej o trzech klasach wymagają. Zatem tylko ten uczeń będzie miał prawo do pobierania tego stypendyum, któren po ukończeniu nauk w jednej ze szkółek w §. 4. wyrażonych, uda się w celu dalszego kształcenia do wyżej oznaczonych szkół wyższych.

§. 6. To stypendyum winno być udzielone w drodze konkursu przedewszystkiem uczniom biednym, celującym w naukach bez różnicy obrządku i może być tak długo przez tego samego ucznia pobierane, dokąd tenże obok wzorowych obyczajów i dobrych postępów w naukach uczęszcza do któregokolwiek publicznego zakładu naukowego w Galicyi lub W. ks. Krakowskiem położonego. W braku uczniów w naukach celujących, stypendyum w mowie będące najbiedniejszemu z kompetentów udzielone być winno.

§. 7. Za uproszonem przyzwoleniem nosić będzie to stypendyum nazwę „Stypendyum Agenora Hrabi Gołuchowskiego.“

Prawo nadawania tego stypendyum przysłuża po wieczne czasy rodzinie Hrabiów Gołochowskich mianowicie zaś J. Ex. Agenorowi Hrabi Gołuchowskiemu przez czas życia, poźniej zaś zawsze potomnym właścicielom majoratu.

§. 8. Chcący uzyskać to stypendyum, winni z początkiem roku szkolnego wystosować prośbę do wys. Wydziału krajowego we Lwowie z załączeniem.

1. metryki chrztu,

2. dowodu, że ukończyli nauki w którejkolwiek szkółce ludowej w §. 4. oznaczonej,

3. świadectwo nauk ostatniego roku szkolnego,

4. świadectwo moralności i ubóstwa,

5. dowodu że uczęszczają do jednego z publicznych zakładów naukowych w §. 5. oznaczonych w Galicyi lub W. ks. Krakowskiem położonych. Prożby te najdalej do dnia 15. listopada winny być wniesione.

§. 9. Gdy uczeń w skutek śmierci, ukończenia szkół, lub stałej przerwy w naukach, lub w skutek złych postępów w naukach, prawo do pobierania takowego utraci, ma być bezzwłocznie rozpisany konkurs w celu nadania tego stypendyum innemu uczniowi. — Ogłoszenie takiego konkursu winno się odbyć obok zwykłego ogłoszenia zawiadomieniem poszczególnym każdej gminy na teraz do powiatu Radymieńskiego należącej, a mianowicie gminy:

Barycz, Bobrówka, Ciemierzowce, Czerniawka, Dmytrowice, Dobkowice, Drohojów, Dunkowice, Dusowce, Dusowskie chałupki, Grabowiec, Hnatkowice, Kaszyce, Korzenica, Laszki i Charytany, Ludków, Łazy, Matkowice, Michałówka, Miękisz nowy, Miękisz stary, Nakło, Nienowice, Nowa grobla, Ostrów, Radymno, Skład solny, Skotoszów, Sośnica, Stubienko, Stubno, Swięte, Tapin, Trojczyce, Tuchla, Wietlin, Wysocko, Zabłotce, Zadąbrowie, Zaleska wola, Zamiechów, Zamojsce.

§. 10. Gdyby po ogłoszonym konkursie, nie znalazł się taki uczeń, którenby w myśl §§. 3., 5. i 6. w mowie będącem stypendyum mógł być obdarzonym, wtedy odsetki przez czas opróżnienia do kapitału fundacyjnego na ten sam cel wliczone być winny, w takim jednak razie ogłoszenie konkursu ma być z początkiem każdego roku szkolnego aż do nadania tegoż ponawiane.

§. 11. Gdy obligacya powyższa wylosowaną zostanie, wtedy za całą sumę wylosowanej obligacyi mają być zakupione inne procentowe papiery, a odsetki tychże stanowić mają nadal jedno tylko roczne stypendyum.

§. 12. Zarząd administracyjny tejże fundacyi jako dobro ogółu na celu mającej, przekazuje się wysokiemu Wydziałowi krajowemu we Lwowie.

Radymno, 3. listopada 1866 r.

Część nieurzędowa.

Jego Excelencya c. k. Namiestnik Agenor hr. Gołuchowski przybył wczoraj rannym pociągiem kolei żelaznej z powrotem do Lwowa.

Hr. Jan Waldstein, jak donosi „Hungaria“ miał zaszczyt być przyjmowanym przez Najj. Pana na osobnej audyencyi, przyczem wręczył Jego Cesar. Mości zaproszenie na bal stowarzyszenia wioślarzy, mający odbyć się w Peszcie d. 14. b. m. Z odpowiedzi Najj. Pana można wnosić, że Cesarz Jego Mość przybędzie do Pesztu pomiędzy 12. a 14. b. m W zamku królewskim w Budzie wszystko jest gotowe na przyjęcie monarchy; potrzebaby tylko opalić pokoje i położyć kobierce, co stać się może w 24 godzinach.

Zaraz po zamianowaniu odpowiedzialnego ministeryum węgierskiego, dziennik polityczny „Magyarorszag“ znowu wychodzić zacznie. Pismo to założone przez p. Jana Pompery w r. 1861 przestało wychodzić wkrótce po rozwiązaniu ówczesnego sejmu. Dziennik „Magyarorszag“ będzie wyrażał program stronnictwa Deaka.

„Pester - Correspondenz“ pisze: W obec wielu obiegających spisów ministrów węgierskich możemy podać spis następujący, który nam ze strony dobrze poinformowanej jako autentyczny udzielony został: Hr. Juliusz Andrassy prezes rady ministrów i minister obrony krajowej; Melchior Lonyay minister spraw skarbowych; baron Józef Eötvös, wyznań religijnych; Baltazar Horwath, sprawiedliwości; baron Bela Wenkheim, spraw wewnętrznych; hr. Emerich Miko, komunikacyi i rolnictwa. Z tej samej strony podają hr. Pawła Festetics, jako ministra przy osobie Jego Cesarskiej Mości i Pawła Somsicha jako ministra handlu. Wszystkie osoby wyż wymienione z wyjątkiem hr. Festeticsa i p. Somsicha, o których to jeszcze jest nie pewne, udają się jutro do Wiednia, zdaje się dla złożenia przysięgi urzędowej w ręce Jego Cesarskiej Mości. Publikacya odnośnych dekretów nominacyjnych nastąpić ma w tym tygodniu, podobno już we wtorek. Pan Baltazar Horwath z powodu oczekiwanego objęcia urzędu ministra sprawiedliwości, dostać miał jednoroczny urlop ze strony prezydyum węgierskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego, którego jest doradcą prawnym.

Czytamy w Wanderererze“: Rada państwa zbierze się 25. marca. Do tego czasu będą już gotowe uchwały sejmu węgierskiego, czy już sankcyonowane, czy nie, tego nie możemy w chwili obecnej oznaczyć. Ale jeżeliby jeszcze przez pewien czas nie były sankcyonowane, natenczas sejm węgierski znajdzie w olbrzymich zadaniach potrzebujących załatwienia, dość materyału do pracy, a jeżeli rada państwa przy obradzie nad przedłożeniami rządowemi postępować będzie z gorliwością i taktem politycznym, doczekamy się w ciągu trzech miesięcy przynajmniej początku uregulowania stosunków wewnętrznych, które w skutek nieszczęśliwych experymentów już blisko od dwudziestu lat są nieuporządkowane.

Nas'ępujących kandydatów do parlamentu północnego stawiają w Księstwie Poznańskiem i Prusach zachodnich tudzież Warmii, z ludności polskiej:

W Księstwie: powiat Poznański: sędzia Stan. Motty; pty Obornicki, Szamotulski i Międzychodzki: hr. Mieczysław Kwilecki; pty Międzyrzecki i Babimostski: X. Jan Kunce z Kłębowa; pty Bukowski i Kościański: Stan. Chłapowski; pt Krobski: ks. Roman Czartoryski; powiat Wschowski: Seweryn Skórzewski; pty Sredzki i Sremski: Dr. Zygmunt Szołdrzyński; pty Wrzesiński i Pleszewski: Dr. Wład. Niegolewski; pt Krotoszyński: Alex. Graeve; pty Odolanowski i Ostrzeszowski: sędzia Juliusz Pilaski; pty Czarnkowski i Chodzieski: Dr. Henryk Schuman; pty Wyrzyski i Szubiński: hr. Ignacy Bniński; pt Bydgoski: Roman Mielęcki; pty Inowrocławski i Mogilnicki: Kazimierz Kantak; pty Gnieźnieński i Wągrowicki: syndyk Leon Wegner.

W Prusiech polskich: pty Lubawski i Suski: Euzebiusz Różycki; pty Brodnicki i Grudziącki: Ignacy Łyskowski; pty Chełmiński i Toruński: Leon Czarliński; pt Chojnicki: sędzia Felix Dekowski; pty. Człuchowski i Złotowski: X. Królikowski z Wałdowa; pt Wałecki: X. Tuszyński ze Szrocka; pty Starogrodzki i Kościerski: radzca Jacenty Jackowski; pty Wejrowski i Kartuski: Emil Czarliński; pty Gwidzyński i Sztumski: Teodor Donimirski; pt Gdański: X. Popiołkowski z Trąbek; pt Swiecki: major Stanisław Radkiewicz; pty Elbląski i Malborski: hr. Alfons Sierakowski; pty Olsztyński i Reszelski (Warmia): księgarz Ignacy Danielewski w Chełmie.

Arcybiskup Gnieźnieńsko-Poznański i biskup Chełmiński ogłosili listy pasterskie, nakazujące modły z powodu prześladowania religii katolickiej przez rząd rosyjski, a to w myśl alokucyi Ojca św. mianej na konsystorzu dn. 29. października 1866.

Konferencye w Sztutgardzie zbliżają się do końca. Dnia 4. b. m. odbyła się sześciogodzinna narada. i jak „Schwäbische Merkur“ powiada, członkowie konferencyi radują się z powodu gruntownej zgody przy obradach. Dziennik ten pisze: słychać iż członkowie zagraniczni zadowolem są nie tylko z formalnego ale i materyalnego sukcesu, przedewszystkiem ważną bardzo jest rzeczą, iż wszelkie inne przymierze stało się niemożliwe. Nawet przy rozprawach politycznych, do których narady militarne doprowadzić musiały, miała być prawie zupełna zgoda. Można być pewnym, iż według pierwiastkowego programu konferencye dziś zamknięte będą. Po ostatniem posiedzeniu będzie śniadanie w Wilhelmie, wieczór zaś uroczystość jakaś u hrabiny Benkendorf. Jutro, dnia 5. b. m. członkowie zagraniczni z Sztutgardu wyjadą.

Donoszą z Paryża, iż w kółkach urzędowych przypuszczają, że Cesarz odwoła się do narodu na przypadek, gdyby opór obecnej większości ciała prawodawczego reformom zagrażać miał. Atrybucye senatu rozszerzone być mają w ten sposób, iż senat miałby władzę odsełać do ciała prawodawczego gwoli powtórnego zbadania prawa sprzeciwiające się formie konstytucyjnej, moralności lub duchowi instytucyi cesarskich. Według „La France“ ma być rzeczą pewną, iż w nowem prawie drukowanem kaucya dzienników wyższa ma być, jak dotąd, z 50.000 podniesiona będzie do 60.000 franków. Mówiono o podniesieniu jej do 100.000, sądzą jednak, iż do tego nie przyjdzie. Zdaje się, iż dzienniki niepolityczne kaucyi podlegać nie będą, stempel jednak

będą opłacać musiały. Stempel dzienników politycznych oznaczony został ostatecznie na 3 centymy. Przewinienia drukowe sądzone będą w pierwszej instancyi przez sąd policyi poprawczej, a w apelacyi przez wydział apelacyjny policyi poprawczej. Zdaje się, iż system, według którego apelacya iść miała przed połączone wydziały sądu cesarskiego, system, za którym przemawiał Prevost-Parudol, w obradach utrzymać się nie zdoła.

Według „Patrie" domniemane rozszerzenie atrybucyi senatu ma polegać na tem, że mu ułatwiona będzie kontrola przepisana art. 26. konstytucyi. Ma być uprawnionym, po zbadaniu projektu ustawy przedłożyć go ciału prawodawczemu do drugiej obrady. Uchwała co do tego ma być umotywowana w sprawozdaniu przedkładać się mającem Cesarzowi. Jeżeliby ciało prawodawcze obstawało przy swojem wotum po rozstrząśnięciu uwag senatu, ustawa będzie promulgowana.

„F. C." zapowiada także rozszerzenie atrybucyi ciała prawodawczego. Ma ono na przyszłość uchwalać budżet miasta Paryża, przyczem rada municypalna będzie miała tylko głos doradczy.

„France" podaje następujące doniesienie: Minister spraw zewnętrznych zebrał już wszystkie dokumenta przeznaczone do żółtej księgi, która będzie rozdana nazajutrz po otwarciu sesyi. Dokumenta te odnoszą się głównie do spraw niemieckiej, wschodniej, włoskiej i mexykańskiej. Dokumenta względem Niemiec i Mexyku nie mają związku z odpowiedzialnością p. Moustier jako ministra, ponieważ odnośne wypadki zaszły przed jego wstąpieniem do gabinetu. Co do Włoch, tylko kwestya uregulowania długu papieskiego i misya p. Tonello dotycze p. Moustier. Ale dokumenta odnoszące się do kwestyi wschodniej, a szczególnie do powstania na wyspie Kandyi mają zajmować połowę żółtej księgi, i mają być najważniejsze, ponieważ margrabia Moustier na miejscu zasięgał wiadomości co do tej sprawy."

„Journal des Débats" zamieścił obszerną korespondencyę z Konstantynopola z dnia 23. stycznia o stanie rzeczy w państwie otomańskiem, zawierającą zarazem niektóre szczegóły co do rokowań względem ewakuacyi fortec tureckich w Serbii i o dążności do reform stronnictwa postępowego młodo-tureckiego. Co do pierwszego punktu korespondencya pisze: Jak wiadomo, senator serbski Marinovich udawał się przed niejakim czasem do Petersburga i do Wiednia w celu pozyskania poparcia żądań rządu serbskiego względem ewakuacyi twierdz. Że Rosya przychylna jest Serbii i w obecnym przypadku popierać ją będzie, rozumie się samo przez się. Nie sądzono jednak, żeby poseł księcia Michała Obrenowicza w Wiedniu przychylnie został przyjęty. Właśnie pod tym względem omylili się belgradzcy mężowie stanu ku wielkiej swej radości. Kwestya reklamacyi serbskich pierwszą była ważniejszą międzynarodową sprawą, którą zajmował się p. Beust po wstąpieniu swojem do gabinetu austryackiego, pierwsza, w której musiał zająć pewną pozycyę w sprawie wschodniej. P. Beust przyrzekł senatorowi Marinovichowi moralne poparcie Austryi pod dwoma warunkami: 1. iż Serbia uda się do Sułtana jako monarszego swego zwierzchnika nie w innym tonie, jeno w tonie przyjacielskim i pełnym uszanowania; 2. że zadośćuczynienie swych żądań, chociażby były najsprawiedliwsze, nie będzie szukać na drodze podburzania ludności chrześciańskiej w ościennych prowincyach. Jednocześnie p. Beust w tym duchu dał wyraźne i naglące instrukcye. Z mowy reprezentanta Austryi Porta zaraz poznać mogła, iż w rządzie austryackim widzieć może zawsze szczerego swego jak dotąd przyjaciela, lecz nie już przyjaciela, który jak dotąd był biernym był i obojętnym widzem cierpienia ludności chrześciańskiej. Pewną jest rzeczą, że pozycya wszystkich mocarstw w obec żądań serbskich utrudnia niezmiernie opór Dywanu w tej sprawie. Już postanowiono wycofać garnizony z twierdz tureckich w Serbii, gdy wcale niespodzianie pojawiła się przeszkoda, na którą wcale nie liczono. Przeszkodą tą był opór opinii publicznej, opór stronnictwa młodo-tureckiego, które dziś w Konstantynopolu większe ma znaczenie, niżby sądzić można.

Na czele tego nowo-tureckiego postępowego stronnictwa stoi brat wicekróla egipskiego, Mustafa Fazyt Basza, po synie Abdul Meszyda najprzedniejszy książę w stolicy tureckiej, człowiek młody, zdolny, ambitny jak się zdaje i dobrze obeznany z organizacyą państw zachodnio-europejskich. Mustafa Fazyt Basza i jego stronnictwo mają się nie łudzić co do niebezpieczeństw zagrażających państwu tureckiemu, jedyny zaś środek ratunku widzą w gruntownem przekształceniu całej administracyi i maszyneryi rządowej, przedewszystkiem zaś w zaprowadzeniu reform wolnomyślnych. Co do Chrześcian stronnictwo to skłonne być ma do rozległych koncesyi, właśnie zaś dla tego potępia półśrodki. Półśrodek zaś upatruje to stronnictwo w ewakuacyi fortec, któraby Serbię nie zadowoliła, i owszem agitacyę względem dalszych koncesyi żywić będzie. Stronnictwo to ma być zdania, iż daleko łatwiej dostąpionoby spokoju, gdyby sytuacyę zupełnie wyjaśniono i Serbii te same koncesye przyznano, co Mołdo-Wołoszy. Zdanie to energicznie wyjawione w obec doradzców Sułtana, skłoniło tychże do odwleczenia stanowczej odpowiedzi na żądania serbskie.

Przy rozprawach nad adresem w angielskiej izbie wyższej lord Russel mówił dość obszernie o obecnej konstelacyi politycznej i wyraził obawy względem utrzymania pokoju na kontynencie europejskim. Szlachetny lord obawia się iż duch zaczepki, którym niektóre mocarstwa zdają się ożywione, prowadzić może do nowych zawikłań. Petersburscy zaś mężowie stanu postawą swoją zaprzeczają zdaniom powyższym. I tak książę Gorczaków w rozmowie z jednym Francuzem, którą „Avenir national" zamieścił, obszernie się nad tem rozwodził, iż polityka wojenna mająca powiększenie Rosyi na celu, wcale nie jest w jej interesie. Wojna z powodu wschodu zatamowałaby tylko wewnętrzny rozwój Rosyi i ekonomiczną jej reorganizacyą; z drugiej zaś strony Rosya uwzględniać musi wiekowe swe sympatye dla chrześcian pod panowaniem tureckiem będących. Zadaniem Rosyi jest utrzymać pokój na wschodzie, przy tem jednak uwzględnić słuszne zażalenia Chrześcian. Książę Gorczaków zakończył rozmowę swoję następującą uwagą:

„Rosyanie zadanie to przeprowadzi, będzie bowiem poparta przez inne mocarstwa a przedewszystkiem znalazła w panu Beust męża z rozległemi widokami, wolnego od zawiści, która poprzedników jego ożywiała. We Francyi rząd okazuje najlepszą wolę ku zaniechaniu wszystkiego coby nowe zawikłanie sprowadzić mogło. W ogóle Rosya w tej sprawie trzyma się polityki nieinterwencyi, połączonej z wspólnem naleganiem wszystkich mocarstw u Porty otomańskiej, gwoli otrzymania dla Chrześcian rękojmi bezpieczeństwa i wolności, do czego Chrześcianie wszelkie mają prawo a do której dojść można na drodze organizacyi administracyjnej, pozwalającej im samym się rządzić."

Oświadczenia te księcia Gorczakowa mogą być autentyczne i zgadzają się z tem co półurzędowe dzienniki rosyjskie piszą o postawie Rosyi, lecz podobna taktyka nie działa ku uspokojeniu Chrześcian w Turcyi. Uważają oni poparcie moralne jako zadatek materyalnej pomocy poźniej nastąpić mającej i agitacya nigdzie nie ustaje. Wzmaga się ona obecnie w Serbii, która się gorliwie uzbraja. Bogaty jeden patryota darował rządowi 15.000 karabinów igiełkowych, studenci musztrują się i kształcenci są na oficerów, idzie bowiem o uwolnienie całej Serbii od jarzma barbarzyńców, jak się wyraził rektor wszechnicy belgradzkiej w mowie swej przy pewnej uroczystości. Grecya otwarcie ogłasza krucyatę przeciwko Turkom. Telegramy donoszą, iż właśnie rozesłano gońców greckich dla podburzania wszystkich Słowian przeciwko Turcyi.

Z Kandyi donoszą, że nowy komisarz rządowy Sewer Efendi ma polecenie utworzenia rady z znakomitszych mieszkańców Turków i Chrześcian, która udać się ma do Konstantynopola dla naradzenia się względem reform administracyjnych zaprowadzić się mających. Ostatnie wiadomości z Konstantynopola potwierdzają powyższe oświadczenia kanclerza rosyjskiego o dobrej woli gabinetu Tuileryi; ma on teraz wywierać większy nacisk na Portę otomańską. Projekt połączenia Kandyi z Grecyą natrafił na opór głównie ze strony Anglii.

„Inwalid ruski" według telegramu z Petersburga z 7. b. m. zaprzecza wiadomości doszłej na Tryest o zwycięstwie Rosyan nad wojskiem bokharskiem i dodaje, że nienadeszły żadne wiadomości z teatru wojny w Azyi środkowej.

Kronika.

(Bitka.) Dn. 8. b. m. w szynkowni pod l. $53^3/_4$ we Lwowie powstała bitka pomiędzy jednym z gości a obecną w szynku wyrobnicą. Gość tak został pobity, że musiano odprowadzić go do szpitalu a wyrobnicę uwięziono.

(Złodziej przytrzymany.) Dnia 8. b. m. przytrzymano we Lwowie znanego złodzieja w chwili, gdy kradł kożuch z wozu chłopskiego.

Tegoż dnia w domu pod l. $83^3/_4$ schwytano na gorącym uczynku złodzieja, który już nie jednemu dał się we znaki.

Przytrzymano także jakąś służącą, która ukradła swewu służbodawcy 30 złr. i ukryła je w piwnicy.

(Mąka skradziona.) Dn. 8. b. m. ukradziono we Lwowie wór z 150 ft. mąki z wozu jadącego z dworca kolei do miasta.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Pierwsze posiedzenie ogólnego Zgromadzenia c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego odbyło się przedwczoraj (w sobotę) przed południem. Po nabożeństwie w kościele archikatedralnym o godzinie 10ej zebrało się w sali ratuszowej około 100 członków Towarzystwa. Obradom przewodniczył Jego Excelencya hr. Kazimierz Krasicki; jako komisarz rządowy obecny był na zgromadzeniu c. k. radzca namiestnictwa hr. Maurycy Dzieduszycki. Przewodniczący zagaił posiedzenie treściwą przemową, w której podniósł ważność i znaczenie rolnictwa jako głównej podstawy bytu i rozwoju wszelkiego społeczeństwa i wskazał na potrzebę pracy i oszczędności jako niezbędnych warunków rozwoju materyalnego zasadzającego się na pomnożeniu zasobów, i na przysporzeniu kapitałów krajowych. W końcu zachęcał do wytrwałej pracy, która jedynie zdolna jest usunąć zapory stojące dotychczas na przeszkodzie pomyślniejszemu rozwojowi gospodarstwa w naszym kraju.

Po tej przemowie odczytał sekretarz Towarzystwa p. Grelinger sprawozdanie z czynności komitetu od czasu ostatniego ogólnego zgromadzenia. Ważniejsze szczegóły sprawozdania są następujące: Starania komitetu o zezwolenie do zaprowadzenia filii obwodowych nie odniosły dotychczas pożądanego skutku. Rokowania komitetu z Wydziałem krajowym co do zwierzchnictwa Sejmu nad szkołą rolniczą w Dublanach zostały ukończone. Subwencya dla tej szkoły przez Sejm wyznaczona bywa wypłacaną z góry. Komitet przedłożył Wydziałowi krajowemu prośbę obywateli obwodu Sanockiego o zmniejszenie podatku gorzelnianego, i wyjednał u rządu na rok cały zakaz tępienia ptaków żywiących się owadami. Z powodu wystawy paryzkiej odroczono wystawę rolniczą na rok przyszły. W szkole Dublańskiej zaprowadzona będzie nauka weterynaryi. Naczelnik pompierów miasta Lwowa oświadczył swoją gotowość udzielania uczniom szkoły Dublańskiej nauki sposobów ratunku przy pożarach. Oświadczenie to komitet przyjął z uznaniem. Stan członków Towarzystwa wykazuje 1032 członków czynnych, 104 korespondujących i 14 członków honorowych.

Zarzut, jakoby sprawa wprowadzenia w życie stypendyów fundowanych przez ś. p. Ignacego Krzeczunowicza zalegała w c. k. Namiestnictwie, odparł c. k. komisarz rządowy oświadczeniem, że załatwienie tej sprawy zależy od Wydziału krajowego.

Następnie podzieliło się zgromadzenie na sekcye, wybrano komisyę do balotowania na nowych członków i wyznaczono sędziów do wystawy. Do działu rolniczego wybrani: pp. Petrowicz, Matkowski, Micewski, Zuker, Tretter; do działu ogrodniczo-sadowniczego: pp. Młocki, Dirowski, Lityński, Kluczenko, bar. Gostkowski; do działu przemysłu rolniczego: pp. Agopsowicz, Wolański, Smochowski, Korytowski, Pańkowski; do działu mineralno-lasowego: pp. hr. Włodzimierz Dzieduszycki, Lehr, Strzelecki, Dr. Lipiński, hr. Zamojski.

Z kolei odczytano sprawozdanie dyrekcyi szkoły dublańskiej. Według tego sprawozdania zakład liczy 39 uczniów, między tymi 21 stypendystów. Dla ułatwienia uboższej młodzieży sposobności korzystania z tego zakładu naukowego dyrekcya wniosła propozycyę, ażeby pilniejsi uczniowie byli uwolnieni od opłaty szkolnej.

W końcu posiedzenia bar. Gostkowski postawił wniosek aby wybrano komisyę, którąby przed zamknięciem posiedzeń przedłożyła ogólnemu zgromadzeniu plan do wydawania czasopisma rolniczego w miejsce wydawanych dotychczas przez komitet rozpraw. Po dłuższej dyskusyi odesłano wniosek ten do komitetu z poleceniem zdania sprawy jeszcze przed zamknięciem posiedzeń.

Wczoraj o godz. 10. rano było otwarcie wystawy w gmachu zakładu naukowego imienia Ossolińskich, o 5ej godzinie po południu odbywały się narady sekcyjne.

Dziś zapowiedziane posiedzenie ogólne na 10tą godzinę rano. Porządek dzienny: Rozprawy nad projektem statutu emerytury oficyalistów prywatnych, wnioski względem statutów o giełdzie, o fabrykacyi sody, o uprawie malwy czarnej i uchwalenie budżetu.

Kraków, 9. lutego. Jutro odejść mają do Wiednia te okazy przeznaczone na wystawę paryską, które były do widzenia w salach tutejszej Izby handlowo-przemysłowej. Pierwsze między niemi miejsce zajmują płody surowe i ich przeroby, kopaliny, a przedewszystkiem wzmiankowane juz w pismie naszem okazy soli z kopalni wielickiej i pracowite obrazy wnętrza tej kopalni tak pod względem topograficznym jak i geologicznym; dalej wyroby sukna i tkanin wełnianych z Białej, wyroby szewskie p. Hanickiego, góralskie roboty rzeźbione

i metalowe. kłódki; zwierzęta i ptaki wypchane przez p. Szaura, a nakoniec preparata anatomiczne prof. Dra Teichmana w liczbie kilkudziesięciu, mające już europejską sławę. O tych przedmiotach powiemy jeszcze nieco. (Czas.)

Ostatnia poczta.

Berlin, 9. lutego. Dziś po południu Król w obecności hr. Bismarka i p. Savigny udzielał audyencyę pożegnalną pełnomocnikom państw związku północno - niemieckiego.

Przy zamknięciu sejmu była obecna Królowa, tudzież małżonka następcy tronu wraz z swoim najstarszym synem, wszyscy książęta krwi, hrabia Flandryi, książę Wilhelm badeński, posłowie francuski i angielski, rosyjski i duński.

W sali było obecnych około 300 członków sejmu. Za przybyciem Króla wzniósł okrzyk prezydent izby panów hr. Stolberg, a przy odejściu prezydent izby deputowanych Forckenbeck.

Dwa ostatnie ustępy mowy królewskiej sejm wysłuchał z okrzykami.

„Staatsanzeiger" mówiąc o powszechnej zgodzie na projekt konstytucyi związku północno-niemieckiego, dodaie: Pojedyńcze rządy przelały chętnie część swoich praw udzielnych na ogół Niemiec, które zato poręczają im bezpieczeństwo i rozwój narodowy. Prusy żądały tylko takich praw, jakie są niezbędne do kierowania związkiem.

Artykuł podnosi szczególnie pojednawcze zachowanie się Saxonii przy rozprawach.

Berlin, 9. lutego. Właśnie nastąpiło w ministerium stanu podpisanie konwencyi związkowej.

Na życzenie Prus pełnomocnicy przybędą tu na otwarcie parlamentu.

Mnichów, 9. lutego. Jej Cesarska Mość Cesarzowa Austryacka przybyła wczoraj wieczór o godzinie 8mej i na dworcu kolei żelaznej przyjmowana była przez króla, królowę matkę i wszystkie księżniczki domu królewskiego w sposób najserdeczniejszy.

Mnichów, 9. lutego, o godz. 9. min. 20. wieczór, Jej Mość Cesarzowa austryacka odjechała właśnie do Wiednia. Król, królowa matka, książęta i księżniczki królewskiego i książęcego domu towarzyszyli Jej Ces. Mości do dworca kolei.

Drezno, 9. lutego. Izba druga uchwaliła upoważnić rząd do zniesienia monopolu soli w terminie przez Prusy oznaczonym i do uporządkowania tej sprawy na sposób pruski, tymczasowo w drodze administracyjnej z zastrzeżeniem przyzwolenia sejmu.

Petersburg, 8. lutego. Rozkaz cesarza dozwala przewóz towarów europejskich przez Kaukaz na Suchumkale i Poti do Turcyi; towary te podlegają tej samej pertraktacyi jak towary per transito do Persyi przesełane. Przewóz produktów besarabskich do Rosyj przez terytorium austryackie dozwolony został.

Helsingfors, 8. lutego. Sejm przyjął adres do Cesarza. Adres podnosi potrzebę adresu lojalności. Sejm Finlandzki uchwalił przysłać Cesarzowi powinszowanie z powodu uratowania życia.

Bukareszt, 9. lutego. Minister spraw zewnętrznych Stirbey odjechał do Wiednia w misyi nadzwyczajnej.

Książę Karol wraz z bratem swoim Fryderykiem powróci pojutrze do Bukaresztu.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 9. lutego.

Hotel europejski: PP. Hr. Drohojewski Kaz., z Krakowa. — Czajkowski Adolf i Jan, z Bóbrki. — Kriegshaber A., z Sopoża. — Pawlikowski Miecz., z Medyki. — Trzciński J., z Nowoszyc. — Urbański Rud., z Dobrosina. — Wasilewski Teofil, z Nowejwsi. — Rutkowski Roman, c. k. porucznik, z Ostrowa.

Hotel Langa: Starzyński Bol., z Podola.

Hotel angielski: Gizowski Józ., z Mokrzan wielkich. — Obertyński Jan, z Cielęża. — Tretter Hilary, z Laszek. — Waygart Wal., adw., z Przemyśla.

Hotel Kuhna: Jordan Antoni i Teofil, z Koziar.

Hotel Krakowski: Niemetz Józef, c. k. major, ze Stryja.— Radyński Karol, z Mołotkowa. — Rzewuski Wiktor, z Gołogór. — Wesołowski Józef, adw., z Złoczowa.

Dnia 10. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Golejewski Ant., z Harasymowa — Hr. Zamojski St., z Wysocka. — Augustynowicz Bol., z Kniaża.— Grocholski Jul., z Pielawy. — Guszkowski Mar., z Nowegomiasta. — Horodyski Tom., z Krogulca. — Mniszek Wład., z Kruhela — Vivien Jan, z Wysocka.

Hotel europejski: Br. Błazowski Edw., z Browarowa.— Br. Błazowski Miecz., z Nowosiółek. — Andruszewski Ign., z Porzyc. — Bogdanowicz Krzysztof, z Dzórkowa. — Kozicki Marian, z Skowiatyn. — Michalewski Stan., z Bolestraszyc.

Hotel Langa: Kellermann Ant., z Tryńczy. — Cammer Franc., prez. kol., z Besarabii. — Porzecki Henr., wice prez. kol., z Kisseneff.

Hotel angielski: Czajkowski Hip., Bóbrki. — Czajkowski Wal., ze Swierza. — Melbachowski Zygm., z Oleksinca — Tretter Miecz., z Rudenki. — Torosiewicz Emil, z Zastawiec. Torosiewicz Mich., z Sasowa. — Torosiewicz Mik., z Połtwy. Matkowski Kar., c. k. kapit., z Jarosławia.

Pod Nr. 176 2/4 Papara Wład., ze Sanoka.

Hotel Krakowski: Hr. Komorewski Wład., z Dziewiętnik. — Weber Alf, z Sielca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 9. lutego.

PP. Schirmer Em. c. k. przeł. pow., do Birczy. — Krzysztofowicz Franc., do Trybuchowiec. — Orłowski Oktaw, do Połowiec. — Wołodkiewicz Konstanty, do Ukrainy. — Zawadzki Józef, do Sudkowiec. — Falkowski Michał, do Głuchowa.

Dnia 10. lutego.

PP. Ks. Czetwertyński Kalixt, do Rosyi. — Hr. Komorowski Franc., do Łuczyc. — Kokurewicz Józef, do Olejowa.— Obertyński Leopold, do Stronibab. — Pawłowski Kazimierz, do Lisek. — Rozwadowski Tom. do Babina. — Żurakowski Aug. do Horbacza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 9. i 10. lutego.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 321.13	+ 0.7	85.4	zach. sł.	10
2. god. po poł.	321.43	+ 3.9	80.6	„ „	8
10.god. wiecz.	322 42	+ 2.6	83.0	„ „	10

W nocy śnieg 5'''.

Pora	Barometr	Stopień ciepła	Stan powietrza	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	''' 324 70	+ 0.9	80 6	półn. sł.	10
2. god. po poł.	326.54	+ 1.2	77.1	„ „	10
10.god. wiecz.	328.94	+ 0.3	72.2	„ „	10

W nocy deszcz 1''' 80.

TEATR.

Dziś: (przed. niem.) **„Die Waise aus Lowood,"** dramat w dwóch oddziałach a 4 aktach. Drugi występ p. Umlauft z Linzu.

Jutro: Szósty bal maskowy.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 9. lutego.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	98	6	06
Dukat cesarski	„	6	02	6	10
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	33	10	53
Rubel srebrny rosyjski	„	1	94	1	99
„ papierowy rosyjski	„	1	71	1	73
Talar pruski	„	1	89	1	92
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	33	76	17
„ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		79	06	79	89
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		71	58	72	42
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		70	67	71	33
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika (bez kuponów)		217	67	219	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		183	83	185	83

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 7. lutego.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.80	71.—
od kwiet. do października po 5%	70.80	71.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	77.—	77.50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	82 —	82 25
Metaliki po 5%	61 50	61.70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144.—	144 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143 —	144.—
Przez. do wyl. z r. 1854	78 50	79.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	86 70	86 90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.—	92 25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	82 90	83.10
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	85.50	86.50
Czech	90.—	91.—
Węgier	72.—	72 50
Galicyi	71.—	71.25
Siedmiogrodu	68.50	69.—
Bukowiny	69.50	69.75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	95 75	96.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	743.—	745.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	175 80	176 —
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	626 —	628.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	88.—	88.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1638.—	1640.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	207 60	207 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	206.—	206.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140.—	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	218.75	219.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	184 50	185.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	485 —	487.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.) pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	96.40	96.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.25	75.75
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	87.25	87.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	103. -	104.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m k.	94 25	94.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89 50	90 50
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99 —	99.50

5. Losy.

	(za sztukę.) pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	131.—	131 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	88.50	89 50
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	98.—	100.—
Salma „ 40 „ „	30.50.	31.50
Palfiego „ 40 „ „	26. —	27.—
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25.—
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19.—
Waldsteina 20 „ „	21.50	22.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14.25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107.40	107.60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	107.50	107.75
Hamburg za 100 M. B.	95.50	96.—
Londyn za 10 ft. szt.	127.90	128.30
Paryż za 100 fr.	51.—	51.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.05½	6.06½
detto. pełnej wagi	6.05½	6.06½
Korona	17 45	17 55
20frankówka	10.26	10 28
Rosyjski imperyał	10.55	10.60
Talar związkowy	1.89½	1.90½
Srebro	126.75	127 25
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 82 5/10 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 9. lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	62	10
5% pożyczka narodowa	71	30
Losy z 1860 roku	89	—
Akcye banku wiedeńskiego	747	—
„ „ kredytowego	186	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	75
Srebro	127	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	07

DZIENNIK URZĘDOWY.

(215) **Edykt.** (2)

Nro. 2522. C. k. sąd powiatowy w Radymnie wzywa z miejsca pobytu niewiadomego Błażeja Cybulskiego, aby się do spadku po ś. p. Jakubie Cybulskim z Michałówki w przeciągu jednego roku zgłosił i oświadczenie do spadku według prawnego następstwa wniósł, gdyż w razie przeciwnym spadek z oświadczonemi spadkobiercami i z kuratorem Jędrzejem Cybulskim przeprowadzony będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radymno, dnia 30. października 1866.

(227) **Edict.** (2)

Nr. 65351. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiemit bekannt gemacht, daß das mit hiergerichtlichem Beschluße vom 9. April 1866 Z. 18389 eingeleitete Ausgleichsverfahren über das Vermögen der hierortigen Handlungsfirma Josef Brünn wie auch die verfügte Einstellung der Berechtigung desselben zur freien Vermögens-Verwaltung laut Beschluß vom Heutigen aufgehoben, und der vor dem k. k. Notar v. Dulęba am 28ten November 1866 geschlossene Vergleich gerichtlich bestätiget wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 29. Dezember 1866.

(216) **Edict.** (2)

Nro. 1587. Vom k. k. Kreis- als Handels- und Wechselgerichte in Stanislau wird hiermit dem Herrn Johann Kałmucki bekannt gemacht, daß unterm 30ten Jänner 1867 z. Z. 1587 Dwora Wechsler eine Zahlungsauflage über 2000 fl. öst. W. wider ihn erwirkt hat.

Da der Aufenthalt des Herrn Johann Kałmucki unbekannt ist, so wird demselben der Hr. Advocat Dr. Maramorosz mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Kwiatkowski zum Curator ernannt und angewiesen, den Curanden gesetzmäßig zu vertreten.

Stanislau, am 30. Jänner 1867.

(223) **Edykt.** (2)

Nro. 2356. Ze strony c. k. urzędu powiatowego jako sądu w Brzeżanach czyni się niniejszem wiadomo, że Hryńko Wysocki, gospodarz gruntowy z Kurzan, w skutek zezwolenia c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 25. listopada 1865 do l. 6327 za marnotrawcę uznany został i że temuż za kuratora Iwana Jakiemów ustanowiono.

Od c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 9. grudnia 1866.

(243) **Kundmachung** (1)

Nr. 1098. Zur Sicherstellung der Conservations-Bauherstellungen auf der Brzeżaner und Bursztyner Verbindungsstraße im Brzeżaner k. k. Straßenbaubezirke für das Jahr 1867 wird hiemit die Offerten-Verhandlung ausgeschrieben.

Die sicherzustellenden Bauerfordernisse sind, u. z.:

I. Auf der Brzeżaner Verbindungsstraße.

a) In der Przemyślanyer Wegmeisterschaft.		
Reparatur der Brücke Nr. 7 im Fiskalpr. v.	82	11½
„ des Schlauches Nr. 13 „	37	94
„ der Brücke Nr. 35 „	90	39½
b) In der Narajower Wegmeisterschaft.		
Umbau der Brücke Nr. 49½ in einen Schlauch im Fiskalpreise von	137	46
Reparatur der Brücke Nr. 68 „	210	95½
Herstellung von 210½ Current Klaftern Straßengeländer im Fiskalpreise von	210	36½
c) In der Brzeżaner Wegmeisterschaft.		
Herstellung von 20 Cur. Klftr. Straßengeländer im Fiskalpreise von	40	99
d) In der Litiatyner Wegmeisterschaft.		
Reparatur der Brücke Nr. 124 im Fisk. von	46	73½
Herstellung von 427½ Cur. Klftr. Straßengeländer im Fiskalpreise von	837	22
Zusammen	1694	17½

II. Auf der Bursztyner Verbindungsstraße.

a) In der Firlejower Wegmeisterschaft.		
Reparatur der Brücke Nr. 32 im Fiskalpreise von	82	34½
„ „ Nr. 40 „	8	80½
Herstellung von 170 Cur. Klftr. Straßengeländer im Fiskalpreise von	368	97
Zusammen	460	12
Im Ganzen	2154	29½

österr. Währ.

Die sonstigen allgemeinen und speciellen, namentlich die mit der h. o. Verordnung vom 13. Juni 1856 Zahl 23821 allgemein kundgemachten Offertbedingnisse können bei dem Brzeżaner k. k. Kreisvorstande, dann bei dem dortigen k. k. Straßenbaubezirke eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden hiemit aufgefordert, ihre mit einem 10% Vadium belegte, das Unternehmungsobject genau bezeichnende Offerten längstens bis 19. Februar 1867 bei dem Brzeżaner Herrn k. k. Kreisvorstande zu überreichen.

Nachträgliche Anbote und nicht vorschriftsmäßig ausgefertigte Offerten werden nicht berücksichtiget.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.

Lemberg, am 30. Jänner 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 1098. Ku zabezpieczeniu budowli konserwacyjnych na Brzeżańskim i Bursztyńskim gościńcu łączącym w Brzeżańskim c. k. powiecie budowy gościńców na rok 1867 rozpisuje się niniejszem licytacyę za pomocą ofert.

Potrzebne do zabezpieczenia przedmioty budowy są:

I. Na Brzeżańskim gościńcu łącznym.

	zł.	kr.
a) W Przemyślańskim zarządzie dróg.		
Naprawa mostu nr. 7 w cenie fiskalnej	82	11½
„ ścieku nr. 13. „	37	94
„ mostu nr. 35. „	90	39½
b) W Narajowskim zarządzie dróg.		
Przebudowanie mostu nr. 49½ na ściek w cenie fiskalnej	137	46
Naprawa mostu Nr. 68 „	210	95½
Postawienie 210½ bieżących sążni poręczy przy gościńcu w cenie fiskalnej	210	36½
c) W Brzeżańskim zarządzie dróg.		
Postawienie 20 bieżących sążni poręczy przy gościńcu w cenie fiskalnej	40	99
d) W Litiatyńskim zarządzie dróg.		
Naprawa mostu nr. 124. w cenie fiskalnej	46	73½
Postawienie 427½ bieżących sążni poręczy przy gościńcu w cenie fiskalnej	837	22
Razem	1694	17½

II. Na Bursztyńskim gościńcu łącznym.

a) W Firlejowskim zarządzie dróg.		
Naprawa mostu nr. 32. w cenie fiskalnej	82	34½
„ „ nr. 40. „	8	80⅓
Postawienie 170 bieżących sążni poręczy przy gościńcu w cenie fiskaln.	368	97
Razem	460	12
Ogółem	2154	29½

wal. austr.

Inne tak ogólne jako też osobne, mianowicie tutejszem rozporządzeniem z 13. czerwca 1856 l. 23821 powszechnie obwieszczone warunki licytacyi ofertowej można przejrzeć u c. k. naczelnika obwodu, w Brzeżanach, tudzież w tamtejszym c. k. powiecie budowy gościńców.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się niniejszem, ażeby swoje oferty, zaopatrzone w 10procentowe wadyum i z dokładnem oznaczeniem przedmiotu przedsiębiorstwa, przedłożyli najdalej po dzień 19. lutego 1867 c. k. naczelnikowi obwodu w Brzeżanach.

Późniejsze oświadczenia i oferty nieułożone podług przepisów nie będą uwzględnione.

Z c. k. galic. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 30. stycznia 1867.

(240) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 16259. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski z miejsca pobytu nieznanego Franciszka Szczęsnowicza niniejszem uwiadamia, iż przeciw niemu Sybilla Witkowicka, Zenonia z Witkowickich Józefowiczowa i Wojciech Cezar dw. im. Witkowicki pod dniem 29. grudnia 1866 do l. 16259 pozew wnieśli o extabulacyę w stanie biernym części dóbr Piłatkowce Dom. 31. p. 423. n. 17. on. intabulowanego prawa trzyletniej dzierzawy, na który do ustnej rozprawy termin na 26. marca 1867 10tą godzinę przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Weissteina zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Schmid na niebezpieczeństwo i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił, i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

(239) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 16254. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski z miejsca pobytu nieznanego Józefa Kantego Hynek czyli Hyszek niniejszem uwiadamia, iż przeciw niemu Sibila Witkowicka, Zenonia z Witkowickich Józefowiczowa i Wojciech Cezar dw. im. Witkowicki pod d. 29. grudnia 1866 pozew względem ekstabulacyi sumy 6000 złpol. z 6proc. odsetkami i prawem dzierzawy z stanu biernego części dóbr Piłatkowce Dom. 31. pag. 432. n. 19. on., podali, na który do ustnego postępowania termin na 26. marca 1867, 10tej godz. przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych niewiadome jest, przeto tymże obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Weissteina zastępcą tego zaś pan adwokat Dr. Schmidt na niebezpieczeństwo i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1866.

(228) **Concurs.** (1)

Nr. 26-Pr. Zu besetzen ist eine Forstconcipistenstelle bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlicher Sechshundert Gulden mit dem Vorrückungsrechte in 700 und 800 fl.

Die Gesuche sind unter Nachweisung der theoretischen und practischen Ausbildung im Forstfache, der Konceptsfähigkeit und Kenntniß der Landessprachen, binnen vier Wochen bei der Finanz-Landes-Direction in Lemberg einzubringen.

Lemberg, am 30. Jänner 1867.

(230) **Edykt.** (1)

Nr. 385. C. k. urząd powiatowy jako sąd w Brzeżanach wzywa niniejszym edyktem wszystkich tych, którzy jako wierzyciele mają jąką pretensyę do spadku ś. p. Karola Janickiego, posiadacza realności w Narajowie, ażeby dla okazania i udowodnienia swych pretensyi w dniu 15. lutego 1867 o godzinie 9tej zrana w tutejszym sądzie się stawili lub w tymże przeciągu czasu podania swoje na piśmie wnieśli, w przeciwnym bowiem razie nie mieliby żadnego dalszego prawa do spadku, gdyby tenże przez zapłacenie okazanych wierzytelności wyczerpanym został, wyjąwszy o ile im przysłuża prawo zastawu.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzeżany, dnia 6. października 1866.

(229) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 54129. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszem wszystkim na dobrach Czyszki w obwodzie Samborskim, własności masy spadkowej Józefa Czermaka hypotekarnie zabezpieczonym wierzycielom wiadomo czyni, że orzeczeniem c. k. namiestnictwa w sprawach indemnizacyjnych z dnia 12go lipca 1866 do l. 2093 - F. D. ex 1865 dodatkowy kapitał wynagrodzenia za zniesione niektóre powinności poddańcze w Czyszkach w kwocie 138 zł. 10 kr. wal. a. wraz z procentami od 1. listopada 1848 i kwotę 3 zł. 10 kr. w. a. jako rentę za czas od 15. maja do końca października 1848 został wymierzony.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli hypotecznych, by się w sposób prawnie przepisany ze swemi pretensyami do końca miesiąca lutego 1867 w tym c. k. sądzie kraiowym tem pewniej zgłosili ile że w przeciwnym razie zaniedbujący ten termin tak będą uważani, jak gdyby na przekazanie swych pretensyi na powyższy kapitał indemnizacyjny w miarę przysłużającego im porządku tabularnego zezwolili, ile że dalej przy pertraktacyi więcej słuchani nie będą i prawo wszelkich zarzutów jako też środków prawnych przeciw umowie w myśl §fu 5. ces. patentu z dnia 25. września 1850 między stawającymi interesentami zawartej w razie przekazania pretensyi ich na kapitał indemnizacyjny lub pozostawienia tychże przy dalszej hypotece wedle §fu 27. ces. patentu z dnia 8. listopada 1853 utracą.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 22. grudnia 1866.

(220) **Edykt.** (2)

Nro. 806. Samborski c. k. sąd obwodowy uwiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego pana Izaka Fisch, iż uchwała z dnia dzisiejszego do l. 806 przeciw niemu na prośbę Leisera Mondscheina nakaz zapłaty summy wekslowej 2405 złr. m. k. z pn. wydany i ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Drowi Witz, któremu za substytuta p. adwokata Dra. Ehrlich dodaje się, doręczony został.

Wzywa się zatem Izaka Fisch, aby potrzebne środki do obrony rzeczonemu kuratorowi dostarczył, lub innego obrońcę postanowił, inaczej wynikłe ztąd prawne następstwa sam sobie przypisze.

Sambor, dnia 29. stycznia 1867.

(225) **Edict.** (2)

Nro. 798. Vom Tarnopoler k. k. städt. del. Bezirksgerichte wird dem, dem Wohn- und Aufenthaltsorte nach unbekannten Hrn. Eduard Heindel mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Joseph Beigel im Zwecke der Sicherstellung des demselben gebührenden Geldbetrages pr. 470 fl. öst. W. unterm 1. Februar 1867 Z. 798 ein Gesuch um Bewilligung der provisorischen Pfändung der dem Schuldner Hrn. Eduard Heindel gehörigen Fahrnisse anher überreicht hat, welchem Gesuche mit Bescheid vom 1. Februar 1867 Z. 798 willfahrt wurde und daß gleichzeitig für denselben der Hr. Landesadvocat Dr. Schmidt mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Żywicki zu Curatoren auf dessen Gefahr und Kosten bestellt wurden.

Tarnopol, am 1. Februar 1867.

(226) **Edykt.** (2)

Nro. 51263. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Braona z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż na prośbę p. Ferdynanda Wojewódki pod dniem 23. kwietnia 1864 do liczby 17498 wniesioną, polecono tabuli miejskiej tutejszosądową uchwałą z dnia 1. czerwca 1864 do l. 17498, aby na podstawie dekretu dziedzictwa po ś. p. Maryi Batowskiej, dalej ustępstwa Jana i Anny Braon z dnia 10. września 1862 i kontraktu kupna z Teofilą Bilińską kupującego Ferdynanda Wojewódkę jako właściciela ¾ części realności pod Nrem. 617¾ położonej zaintabulowała.

Gdy miejsce pobytu Jana Braona wiadome nie jest, przeto ustanawia się na jego koszta i niebezpieczeństwo p. adwokata Dra. Blumenfelda z substytucyą p. adwokata Dzidowskiego za kuratora i temuż powyższą uchwałę doręcza się.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 16. października 1866.

(224) **Edict.** (2)

Nro. 1720. Vom Dolinaer k. k. Bezirksamte als Gericht wird den dem Namen und dem Wohnorte nach unbekannten vermutheten Erben nach der am 28. Mai 1865 verstorbenen Maria Magdalena Krzyżanowska hiemit bekannt gegeben, es haben die Eheleute Joseph und Catharina Kosteckie unterm 3. Mai 1865 Z. 1440 wider Herrn Joseph Pollak und Maria Magdalena Krzyżanowska hiergerichts eine Klage auf Zurückstellung der Wiesen pastewnik na błoniu und Siwce, St. 2541 zu Dolina im Flächenmaße von 4 Joch 123 Quadr. Klafter und auch Ersatz für die von dieser Wiese eingehobenen Nutzungen ausgetragen; worüber zur Verhandlung die Tagfahrt auf den 7. März 1867 festgesetzt worden ist.

Da dem Gerichte die vermutheten Erben der mitbelangten Maria Magdalena Krzyżanowska dem Namen und dem Aufenthaltsorte nach unbekannt sind, so wurde zur Vertretung der liegenden Verlassenschaftsmasse nach Maria Magdalena Krzyżanowska in diesem Rechtsstreite ein Curator in der Person des David Rubin von Dolina bestellt und werden dessen ihre vermutheten Erben mit der Aufforderung in Kenntniß gesetzt, zu der Proceßverhandlung bei der obigen Tagfahrt entweder persönlich zu erscheinen, oder aber dem bestellten Curator die nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder einen andern Sachwalter für sich zu bestellen und ihn dem Gerichte beizeiten namhaft zu machen, widrigens sie sich selbst die nachtheiligen Folgen der Verabsäumung zuzuschreiben haben werden.

Vom k. k. Bezirksamte als Gericht.

Dolina, am 14. September 1866.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.